

CUPRINS

Prolog	6
I	
Micul prinț și micul rege	8
• <i>Un nou-născut în familie</i> 10 • <i>O lecție despre ritualuri... matinale</i> 14	
• <i>Ca în piesele lui Shakespeare</i> 15 • <i>Mihai I, șase ani și... un regat</i> 16	
• <i>Un cățeluș într-un morman de flori</i> 19	
II	
Întoarceri și întorsături în istorie	22
• <i>Întoarcerea tatălui risipitor...</i> 24 • <i>... și plecarea mamei</i> 27 • <i>Școala de la Palat</i> 28	
• <i>Să prindem racii de mustăți...</i> 29 • <i>Altă voltă a Istoriei — anul 1940</i> 30	
III	
O poveste cu Hitler, cu Stalin și cu un (alt) război mondial	32
• <i>Din nou Rege</i> 34 • <i>Regele și mareșalul Antonescu</i> 35 • <i>Regele și războiul</i> 36	
• <i>„Unde mergeți, duduie?”</i> 41 • <i>Vremuri tulburi după război</i> 42 • <i>Abdicarea forțată a Regelui</i> 44	
IV	
Șchimbare de destin	46
• <i>„Regele șoselelor” și prințesa de Bourbon-Parma</i> 48 • <i>După bucurie, prima criză în doi...</i> 51	
• <i>Ar mai fi ceva de adăugat...</i> 52	
V	
Avioanele și pilotajul — de la pasiune la meserie	54
• <i>Un rege cu rău de avion...</i> 56 • <i>...și un accident aviatic cu o vâcuță!</i> 57	
• <i>Primul avion al Regelui</i> 58 • <i>Un rege obligat să muncească!</i> 59	
VI	
Viața în familie, departe de țară	60
• <i>Familia se mărește</i> 62 • <i>Casa cu fantome</i> 62 • <i>Ayot House — găini, zarzavaturi și flori</i> 64	
VII	
În Elveția, la Versoix. Vila Fantasia și Vila Serena	66
• <i>O familie obișnuită</i> 68 • <i>În atelierul de mecanică al Regelui</i> 69 • <i>O altă amintire din tinerețe</i> 72	
VIII	
Prietenii de rasă ai Regelui	74
IX	
Regele Mihai I și România în zilele noastre	78
• <i>Dilemele anului 1989</i> 80 • <i>O filă tristă: Crăciunul anului 1990</i> 81 • <i>Paștele fericit din anul 1992</i> 82	
X	
Mereu pentru România	86
• <i>Un castel de suflet și de poveste: castelul regal de la Săvârșin</i> 88	
• <i>I-a avut adversari pe Hitler și pe Stalin</i> 90 • <i>Un Rege și un Papă — vizită la Vatican</i> 91	
• <i>Regele Mihai I în Parlamentul României</i> 93	

I
MICUL PRINȚ
ȘI MICUL *REGE*

Principele născut pe 25 octombrie 1921
a fost botezat Mihai.

*În amintirea celui mai mare erou
din istoria României,
și anume voievodul Mihai Viteazul.*

• UN NOU-NĂSCUT ÎN FAMILIE •

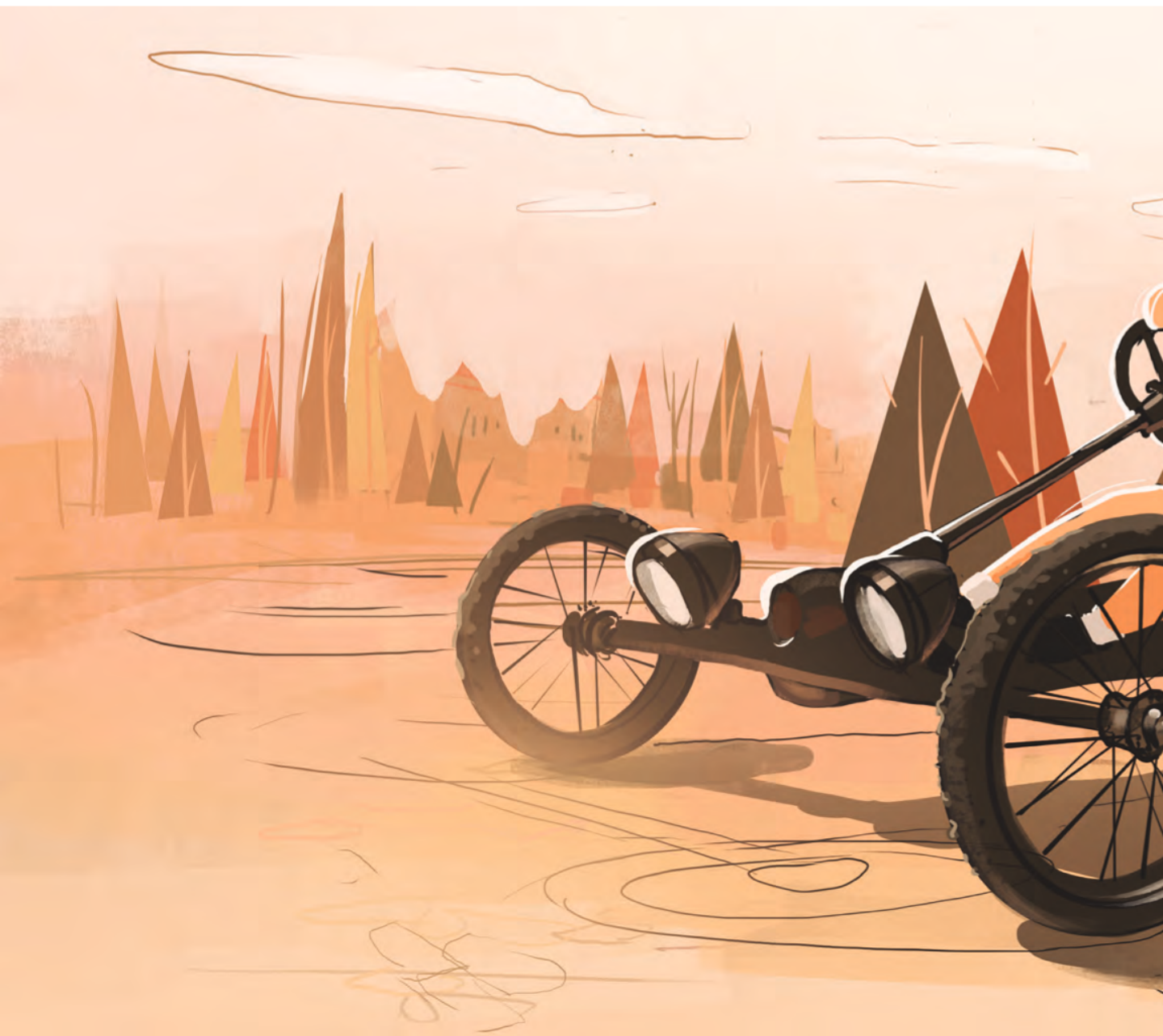
Povestea noastră începe, de fapt, tot acolo unde urmează să se termine — la Sinaia. Aici, în acest oraș, cândva în secolul trecut (dar nu în vremuri îndepărtate, ci cam pe când mulți dintre bunicii noștri erau copii), s-a născut cel ce urma să fie moștenitorul Tronului României. Bucuria s-a înfăptuit într-o zi caldă de toamnă — pe 25 octombrie, în anul 1921, într-o vilă de pe domeniul Castelului Peleş, numită *Foișor*. Principele nou-născut a fost botezat Mihai — în amintirea celui mai mare erou din istoria României, Mihai Viteazul.

Părinții micului prinț erau Principele Carol (viitor rege al României sub numele de Carol al II-lea) și soția sa, Prințesa Elena a Greciei și a Danemarcei, cunoscută mai apoi ca Regina-mamă Elena a României. Dacă despre bunicii din partea mamei ai moștenitorului nostru poate nu știți prea multe (ei erau Regele Constantin și Regina Sofia, care atunci domneau în Grecia), sigur ați mai auzit vorbindu-se despre bunicii lui Mihai din partea tatălui — aceștia erau Regele Ferdinand și Regina Maria ai României¹. Micul Mihai nu a mai avut frați sau surori — ca singur moștenitor al dinastiei din România, responsabilitatea sa față de patrie și familie avea să fie mare și unică.

La scurt timp după nașterea prințului Mihai, familia s-a mutat de la Sinaia la București, într-o vilă de pe șoseaua Kiseleff² — lungul și frumosul bulevard mărginit de arbori înalți și parcele ordonate de gazon pe care mulți dintre voi, cei ce citiți aceste rânduri, vă plimbați atunci când ieșiți în oraș sau când vizitați

-
1. Povestea adevărată a acestora din urmă o puteți citi în cartea noastră, apărută în aceeași colecție, *Maria a României. Regina care a iubit viața și patria*, Curtea Veche Publishing, București, 2015.
 2. Vila Kiseleff, amenajată în București pentru Principele Carol (tatăl lui Mihai, viitorul Rege Carol al II-lea al României) și soția sa, Prințesa Elena; în timpul domniei Regelui Mihai (după 1940), Vila Kiseleff nu a mai fost ocupată, Majestatea Sa locuind la Palatul Regal din Calea Victoriei.

Capitala. Principala preocupare a Principesei Elena consta în creșterea și educarea fiului său. Ea avea un ajutor de nădejde în bătrâna bonă pe nume Saint John, pe care o chemase din Anglia; doamna Saint John era aproape ca o membră a familiei — tot ea o crescuse și pe Elena, pe când era o mică prințesă. Un alt ajutor de nădejde (și păstrat tot din copilăria Elenei) a fost... micul Țarc de lemn în care ea învățase să meargă și care a devenit apoi martorul primilor pași ai viitorului Rege al României, Mihai I.

La vârsta de patru ani, Mihai călărea cu măiestrie (un ponei, e adevărat), iar la șase ani conducea cu plăcere o mașinuță pentru copii. Probabil că de la acea mașinuță de tablă viu colorată a început pasiunea viitorului rege pentru mașini și pentru motoare — pasiune pe care a păstrat-o toată viața. Iar dacă vreunul dintre noi am fi fost prietenii lui în acei ani, cu siguranță că am fi rămas cu niște fotografii foarte interesante — pentru că micul moștenitor al Coroanei știa deja să folosească un aparat de fotografiat pe care îl primise în dar!

• O LECȚIE DESPRE RITUALURI... MATINALE •

Mihai a fost un copil voinic și inteligent, mai tot timpul serios, dar care râdea adesea din toată inima. Ca mulți copii, alteori dădea dovadă de o teribilă încăpățânare. Un astfel de exemplu este cel care urmează — și care o să vă distreze și pe voi, cititorii.

După cum știți, în tradiția creștină copiii sunt duși uneori la biserică pentru împărtășanie — un ritual ce cuprinde și gustarea unor bucățele de pâine (numite anafură) cu vin roșu, sfințit de preot. Într-o dimineață, Regina Maria, bunica lui Mihai, împreună cu mama acestuia, Principesa Elena, l-a dus pe micul prinț la biserică, să-l împărtășească. Nimic neobișnuit până aici. Ajuns însă în fața altarului împreună cu mama sa, Mihai a refuzat împărtășania. Au urmat, desigur, negocieri subtile și încercări pentru a-l convinge pe copil să se supună ritualului. Niciun rezultat. S-a apelat și la metode mai... duioase. Mama sa l-a ridicat în brațe, crezând că astfel micuțul ambițios va ceda. Dar, nimic! Mihai dădea din cap: nu și nu! La scurt timp, a apărut și explicația (să nu credeți că prințul nu avea și el motivele lui, ba chiar unele foarte... serioase!).

— Mamă, dar ce-i cu tine?! l-a întrebat într-un final, exasperată, Principesa Elena.

Iar atunci micul Mihai a răspuns chiar așa:

— Eu nu beau niciodată vin dimineața!

Putem, oare, să îl contrazicem?

Dar, dincolo de aceste glume copilărești, rămâne de reținut că Regele Mihai a fost un om cumpătat toată viața, gustând cu măsură din toate plăcerile umane.

• *CA ÎN PIESELE LUI SHAKESPEARE* •

A doua limbă pe care principele Mihai a învățat-o, după română, a fost engleza. Dar nu engleza pe care o învățați și voi, cititorii de azi, ci un soi de engleză veche, din povestirile din Biblie și din adaptările după William Shakespeare¹ pe care bona sa i le citea mai ales seara. Piesele de teatru ale marelui dramaturg trebuie să îi fi plăcut destul de mult prințului Mihai — și chiar reținea replici întregi din

1. Mare dramaturg (adică autor al unor piese de teatru) englez, care a trăit între anii 1564 și 1616.